

Udvalgets Flertal slet ikke gaa ind paa den Opfattelse, at der ikke blot med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der skal henregnes til løbende Udgifter, men ogsaa til Spørgsmaalet om, hvor Meget der er bevilget paa de enkelte Konti, skal tages Hensyn til Finantslovforslaget for det foregaaende Aar.

Jeg skal endnu benytte Leiligheden til at henviser til en, som det forekommer mig, noget besynderlig Sammenblanding af de to Finantslove eller rettere sagt Finantsloven fra 1880—81 og Finantslovforslaget for 1881—82. Den findes under B. 28. Side 31 og vedrører Bærstedsdriftsregnskabet. Jeg veed ikke, hvorvidt de Herrer have sat Dem udførlig ind i denne Sag, der tager ikke mindre end 12 Sider i Statsrevisionens Betænkning og derhos ifølge den Maade, hvorpaa det Hele er fremsat, ikke er ganske let at komme tilbunds i. Vil man gaa Sagen igjennem, vil man se, at Revisionen sammenstiller Regnskabet's enkelte Poster først med Finantslovforslaget for 1881—82 og Tillægsbevillingen for dette Aar, dernæst med Driftsplanen og endelig med Finantsloven og Tillægsbevillingsloven for 1880—81. Paa den sidste Side, 282 øverst, staar: „Der er Merudgift paa . . .“, hvorpaa følger en Opregning af 7 Poster. Nu er man ganske naturligt opfordret til at spørge: hvad vil „Merudgift“ sige? Er det taget i Forhold til Finantsloven for 1880—81 eller i Forhold til Finantslovforslaget for 1881—82? Først da jeg saae det, tog jeg det i Forhold til Finantslovforslaget, for ellers, naar det er i Forhold til den foreliggende Finantslov, kaldes det almindeligt „Overskridelse“. Men da jeg undersøgte Sagen nærmere, saae jeg, at for 5 Posters Vedkommende var det Merudgift i Forhold til Finantsloven for 1880—81, men for to Posters Vedkommende var det Merudgift i Forhold til Finantslovforslaget for 1881—82, idet der netop paa disse to Poster i Modsetning til de andre er opført mindre Summer paa Finantslovforslaget for 1881—82 end paa Finantsloven for det foregaaende Aar. Dette lader sig vel forsvare fra det Høgsbroff-Hørupske Standpunkt ved Henvisningen til den i den midlertidige Finantslov givne Begrænsning; men jeg tror dog at maatte gjøre opmærksom paa Sagen, idet den viser, hvilke besynderlige Konsekvenser man kommer til, idet man ikke engang med Hensyn til den enkelte Konto og dens Underafdelinger kan blive staaende ved den ene af Normerne, men maa dels tage Hensyn til Finantsloven for det foregaaende Aar, dels til Finantslovforslaget for det foreliggende Aar.

I Forbindelse med den omhandlede Misforstaaelse, som vi altsaa mene der er tilstede i den Anvendelse, som gøres af Finantsloven for det foregaaende Aar — idetmindste i en vis Forbindelse dermed — staar en anden Misforstaaelse. Der siges i de indledende Bemærkninger hos de Herrer Høgsbro og Hørup S. 3, Linie 17, at det ligger i Betegnelsen „løbende“, at Udgifterne „forhen have været anvendt“. Dertil vil jeg sige: ja ganske vist; det har jeg ikke Noget at indvende imod; det ligger i Begrebet, at Udgifter ikke godt kunne kaldes løbende, naar man ikke har haft den Art af Udgifter tidligere. Men de nævnte Revisorer tage desuden Begrebet „løbende“ i den Betydning, at det ikke er nok, at Udgifterne ere af den Art, som man tidligere har anvendt, men de skulle nøiagtig have den samme specielle Anvendelse. Jeg skal til nærmere Forklaring tillade mig at fremdrage et Par Exempler. Under B. 4. og 32 Side 20 og 32 tales der om Pensionsvæsenet og Invalidforsørgelsen. Dengang Finantslovforslaget for 1881—82 blev forelagt, blev der til Pensionsvæsen og Invalidforsørgelse opført en saa stor Sum, som Pensionshyrden dengang medførte efter de almindelig fulgte Regler. Naturligvis blev Forslaget stillet efter Pensionshyrden, som den var den Gang. Men i Foraaret 1881 døde Hendes Majestæt Enkedronning Caroline Amalie og Arveprindsesse Caroline. Der blev derefter forelagt og udkom under 27de Juli 1881 to Love, som bestemte, hvilke Pensioner der skulde gives, og hvilke Understøttelser der skulde tilstaaes disse afdøde kongelige Personers Hofbetjente. Det er nu klart, at der ikke kunde være taget Hensyn til disse Pensionshyrder ved Forelæggelsen af Finantsloven i Efteraaret 1880. De kunde heller ikke godt medtages paa Finantslovforslaget af 27de Mai, eftersom hine Love den Gang endnu ikke vare vedtagne. Derimod kunde der være taget Hensyn til dem ved Finantslovforslaget af 10de August, men det stete ikke. Nu sige de to Revisorer, at disse Pensioner ere ikke løbende Udgifter. Regjeringen har ikke i den midlertidige Finantslov haft Hjemmel til at afholde disse Pensioner og Understøttelser, for de have ikke tidligere været i Brug; der maa derfor en Rigsdagsbeslutning til at godtgjende Afholdelsen af dem, og det uagtet Finantsministeren har afholdt dem i Genhold til bestaaende Love, som endogsaa ligefrem hjemlede vedkommende Betjente en Riet, som de kunde udtale ved Domstolene. Naturligvis er de nævnte Statsrevisorer's Opfattelse urigtig. Det er en fuldstændig Misforstaaelse at negte,